

בית דין ירושלים

לדיני ממונות ובירורי יוחסין

נימוקי דין תורה זה מתוך הנפסק באחד מסניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

תיק מס' 2841.

נידון לפני הגרי"ו על בעל רכב שהזיק "חנוכיה" של אינסטלציה שהיתה בחצר הבנין ליד החניה, והיה נזק רב של איבוד מים, והיה כשעתיים לפני שבת, ולא היתה ברירה לקרוא לאינסטולטור זול, וקרא לאחד שהחליף ב3000 שקל. כעת תובע השתתפות מועד הבית, וגם מבעל הבית שהפיוץ היה משלו, שהרי הרוויח בהחלפה שיהיה צינור חדש שמחזיק עוד עשרות שנים יותר מהעתיק.

והשאלה היא האם היה חייב להוציא הוצאות לשלם כפי שהוא יקר, או היה יכול להמתין לתקן במחיר נורמלי במוצ"ש. וניסה לדמותו למה שהשיב (בחוברת יח סימן לח. עיי"ש) בנוגע לבור ביוב שהוזק.

ולגבי הדרישה מבעל הצינור להשתתף עמו בחידוש שעשה לו מדין "יורד", סבר לומר שאפשר לומר לו "טול", דהיינו תוציא החדש ותתקן הישן בחזרה.

אחרי בירור כל הטענות ואין סתירות בין הצדדים הוכרע למעשה: דנלע"ד שבכה"ג ל"ש לומר טול עציך ואבניך, כי באמת חלק מהתיקון הוא כן רוצה שישאר, ואא"ל טול אלא רק להחזיר המצב לקדמותו אם שייך. ואם לא שייך יש חיוב יורד. כמ"ש התוס' לגבי צבעו אדום וצבעו שחור, שא"א להעביר הצבע במציאות לכן יש חיוב תשלום על שבת, כי שחור אף שניזוק ביחס לאדום, מ"מ ביחס לצמר לא צבוע הוא מושבח. ואא"ל טול. וה"נ בנידו"ד שאא"ל במציאות טול רק את ערך הישן שבתוך החדש כן רוצה שישאר. א"כ כשאין טול, יש חיוב יורד על כל השבח.

